

es saig

La reforma circulatòria (II)

Fa uns mesos parlàvem de la reforma circulatòria encarregada pel nostre Ajuntament a una empresa especialitzada; de fet, només recordàvem que la distribució dels carrers afavoria o dificultava un pla d'ordenació del trànsit i arribàvem a la conclusió que en el cas d'Algaida teníem un exemple molt clar d'una disposició de carrers que plantejava complicacions i obstacles seriosos per fer un pla circulatori racional i senzill. Una ullada al plànol del poble evidencia aquest “carreró gairebé sense sortida” – mai més ben dit- de la circulació rodada. I encara gràcies que l'obertura de la ronda de Migjorn ha brindat unes possibilitats que abans no existien.

Quan vam parlar de la reforma pensàvem que la implantació seria més ràpida i que a hores d'ara ja podríem parlar dels seus efectes i de la seva bondat o insatisfacció. No ha estat així: només ha entrat en vigor la fase A, que afecta dos carrers i fins a principis de l'any vinent no es produirà la posada en funcionament completa. Per tant, encara no sabem de manera pràctica fins a quin punt ajudarà a resoldre o atenuar els greus problemes de trànsit que patim actualment.

De moment, només podem dir que en principi ens sembla un pas endavant que mira de posar ordre i sensatesa al caos de vehicles que un dia sí i l'altre també s'organitza a diversos indrets. El batle ja adverteix que no es tracta d'una solució definitiva del trànsit dins Algaida, però pot servir per donar-li més fluïdesa i agilitat. Ens han arribat comentaris en el sentit que s'evidencien una sèrie de punts febles o conflictius si bé, com dèiem abans, serà l'experiència la que dirà si cal rectificar-los. On coincideixen molt les crítiques és en el nou trajecte de l'autocar de línia i en la parada que se li ha fixat; realment queda molt desplaçada.

En fi, haurem d'esperar. A l'octubre, amb la fase B, ja començarem a veure els resultats de la reforma i si les sensacions són positives. Convé, però, tenir en compte que l'Ajuntament s'hauria de comprometre seriosament a fer complir les normes de circulació, concretament les d'aparcament. Si no és així i no es fa des d'un principi, no anirem pel bon camí.

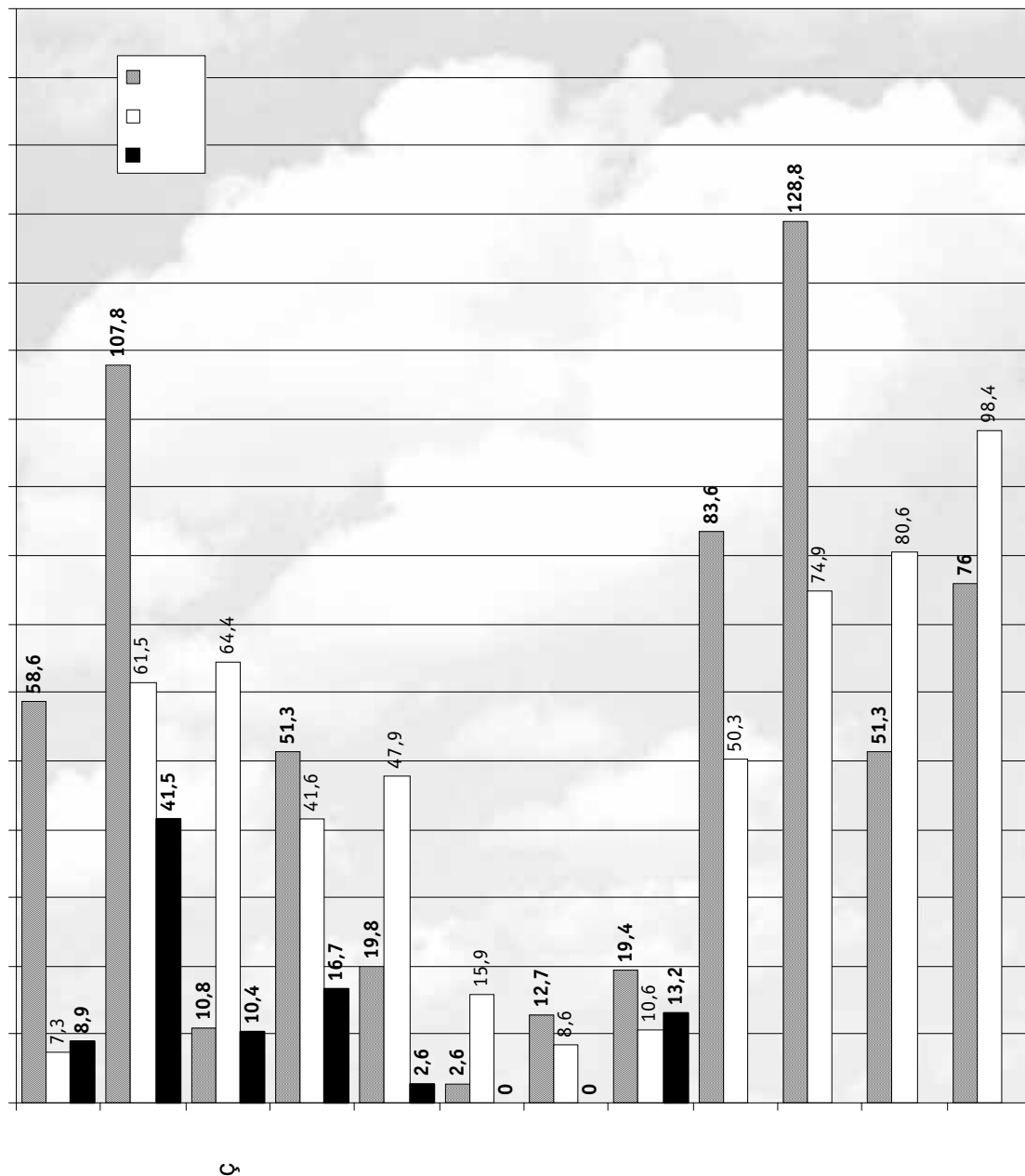

PORTADA
L'Oferta
Fotografia de Vicenç Matas

Sumari

- 02 Editorial
- 04 Pluviòmetre
- 05 Calaix de sastre
- 06 M'han dit que diuen
- 07 Moviment demogràfic
- 08 Sabeu on és?
- 09 El sant del mes
- 10 Sant Jaume 2005
- 12 L'Ajuntament informa
- 16 Noticiari de l'Obra
- 16 Banda de Música
- 16 Escacs
- 17 Fa vint anys
- 18 Flora d'Algaida
- 20 Quatre mots sobre...
- 22 Ens heu de fer una glosa
- 25 Una passejada, dues estampes...
- 26 Sobre astronomia
- 27 Fa anys
- 28 Xerradetes en cadena
- 31 Esplai Burot
- 32 Els lectors escriuen
- 34 Molí d'en Xina
- 36 Una xerradeta amb...

Si hi ha un comentari general sobre les pluges d'enguany és el de la seva mancança. I és que els mesos de juny i juliol es tancaren sense una gota d'aigua. L'agost anava pel mateix camí fins que s'anuncià l'arribada d'una gota freda que finalment va ser ben poca cosa, ja que va deixar 13,2 litres que, fins dia 21, significa tota l'aigua que s'ha recollit aquest mes. Com que els mesos anteriors (gener, abril i maig) van ser també molt secs ens trobam que el que duim d'any és molt poca cosa.

Al pròxim número us podem donar el resultat de l'any agrícola, però ja us podem anticipar que serà dels més eixuts que tenim registrats.

La gota freda, les carreteres

El cel que trona, la pluja que cau constant i tranquil·la, l'aire refrescant: en aquesta diada de Sant Bernat la meteorologia tardoreja a les totes i sembla que l'estiu hagi passat avall, encara que coneixem la falsedat d'aquesta impressió i esperam recuperar aviat la normalitat. L'estiu és la sauna que la naturalesa posa a la nostra disposició per gaudir de les suors sense necessitat de gastar ni un euro. El cert, però, és que les pluges desitjades han arribat i la gran temuda –eterna contradicció– gota freda es comporta, de moment, de forma molt benigna. Especialment els boscs i les garrigues –encara en queden– reclamaven amb urgència l'aigua del cel. Dic això amb la boca petita, com Josep Pla, "...per no empipar les persones, cada dia més nombroses, que viuen del turisme, a les quals les pluges d'agost i de setembre han engavanyat considerablement. Què hi farem? La gent té un rei al cos i, si podia, adaptaria el sistema del món als seus propis interessos. Hi ha persones que es pensen que l'home és el rei de la naturalesa. Pobra gent!" (Citació del llibre *Les hores*).

Sí, pel nostre redol la gota freda ha fet bona –segons el parer de molts, un poc més de dolentia no hauria anat malament– i ara respirem tranquils. Volem pluges, però tampoc no en volem massa. Ja no volem aquella quantitat d'aigua frenètica, desmesurada, sense control, que provoca danys en hisendes i persones, cosa que és molt raonable de no desitjar. Tampoc no volem aquella quantitat excessiva d'aigua que, sense provocar cap catàstrofe, empipa els turistes –no he entès mai com poden “comprar” dies de sol i no veure que tal seguretat és una estafa– ni aquella quantitat excessiva d'aigua que causa maldecaps als pagesos –encara en queden– per l'aparició de paràsits als conreus –també encara en que-

den. Volem la quantitat justa d'aigua, ni una gota de més ni una de menys. Les coses no poden evolucionar ni cap a un cantó, la sequera, ni cap a l'altra banda, l'excés d'aigua. En definitiva, reclamam de la naturalesa un equilibri, un saber-se situar en la posició exacta, una manera assenyada d'obrar, que els homes som molt lluny de practicar, sobretot pel que fa amb la mateixa naturalesa. D'aquesta, n'esperam un respecte que no li donam.

Per trobar exemples dels abusos executats pels homes no cal anar lluny ni gratar en els pous de la història: basta mirar les carreteres que ara ens regalen els i les del PP-UM. Poden provar d'ornar-les amb una qualsevol es-cultura o una altra senya de cultura, però el mal ja està fet. Per cert, amb tota la modèstia del món, esper que em sigui permès de dir que no m'agrada gens ni mica el cossier color de llet que han posat a la rotonda d'Algaida; la majoria de conductors no entenen el missatge que els autors de l'obra volen transmetre. Una monumental figa coll de dama, alta com una torre, o uns no menys voluminosos plats de frit i de porcella rostida serien exemples més clars de mallorquinitat, crec. O és que els responsables del CIM no saben que les coses de la menjua entren més per l'ull dret?

Pensant-ho bé, potser que siguem afortunats i ja no haurem d'esperar Sant Jaume o Sant Honorat per veure ballar els cossiers: alegria tot l'any. Bastarà que ens situem a la rotonda mirant fixament el graciós, blanc im-maculat, elegant cossier i, si la circulació de cotxes no ens decep, aviat tendrem el cap que ens anirà entorn. A dir ver, crec que no sabrem del cert qui és que balla, si nosaltres o el cossier, però tant se val, l'efecte serà el mateix.

En Calaix i Desastre

Cada any deim el mateix en arribar el mes de setembre, i enguany ho tornarem repetir: si qualche dia *es saig* deixa de sortir a llum, serà un mes de setembre. Els comentaris que aquest Sord ha sentit entre els nombrosos col·laboradors de la revista són els mateixos de cada any: “Pareix mentida el rovell que agafam, només amb un mes de no sortir *es saig*.” Però bé, si hem aconseguit superar aquest “trauma” durant tants d’anys... I això que a l’estiu és quan la gent surt més al carrer, es fan més tertúlies (i sopars) a la fresca, i és quan sembla que hi hauria d’haver més material per xafardejar. Però no. I el que hem sentit més sovint aquest estiu no canvia gaire dels mesos passats: la carretera de Ciutat ha tornat ser l’estrella. Uns troben que s’han passat en l’eixemplada, però que ja els va bé; ara Ciutat s’ha acostat una mica més. La majoria troba que està molt bé, però... Sempre aquest emperò. La gent de per Ses Maioles i Ses Regates que baixen de l’autocar de línia no ho tenen gaire fàcil; els hauran de donar qualche solució. I els negocis de la carretera, sobretot els restaurants, estan un poc a l’expectativa de com parteix la cosa, perquè si continua així qualcú es planteja aplegar. Ja ho veurem.

I la reforma circulatòria ja està iniciada, en la part més senzilla i lògica. El que serà més entretingut serà a partir del mes d’octubre, quan els canvis siguin realment importants. Un tema que ha motivat comentaris ben diversos i contradictoris, pel que hem sentit, és el nou emplaçament de l’aturada del bus de línia. Són molts els que pensen que l’aturada hauria d’estar el més pròxim possible de la plaça, per facilitar el seu ús, ja que els usuaris són majoritàriament gent d’edat, a qui a vegades els fa peresa caminar fins al camí de l’Estació; a l’estiu per la calor i a l’hivern pel fred. Un va definir bastant bé el problema: l’aturada del bus és com el fems, que tothom el necessita, però ningú no el vol aprop.

Bé, ja no ens en recordam, però fa dos dies, com aquell que diu, tenguérem les festes de Sant Jaume. Com cada any el que està clar és que la gent té ganes de festa, com més dies millor, i ningú no frisava d’anar-se’n a dormir, sobretot la gent dels voltants de plaça. El sopar a la fresca s’ha desbordat, hi ha massa gent,... però és un acte simpàtic. La novetat d’enguany sembla que fou convertir la plaça en una “disco”. Tant l’assistència com la participació fou molt alta i la gent jove s’ho va passar francament bé. Pel que hem sentit, el problema és que la diversió durà bastants hores i les cerveses que es buidaren eren moltes, però moltes,... i les bufetes humanes tenen una capacitat limitada, s’han de buidar de tant en tant,... i els serveis dels bars es veu que no donaven a l’abast... Total, que l’endemà de matí tot el poble, sobretot els carrers del centre, feien una forta olor de pixum, que entabnava. El portal de l’església, l’endemà, en feia una bona pudor, i això que qualcú l’havia fregat amb lleixivet.

A principis d’estiu, ja parlàvem de robatoris, però pel que hem sentit allò eren aficionats, devora els que actuaven poc després de Sant Jaume, a plena llum del dia, dins cases de dins el poble, utilitzant les eines necessàries,... És un tema que cada mes podria sortir a rotlo, però el que és fotut és que ja ens hi començam a acostumar, ja no en feim gaire cas. I dins la mateixa línia, però no sabem si més bèstia encara, és el vandalisme, el fer mal per fer mal, que un grupet de jovenets posen en pràctica de tant en tant. Ens parlaren d’un redol de síndries i melons, que agafaren un vespre i els tiraren pels carrers,... I els que estan bastant empipats són els responsables de la Cooperativa: de tant en tant, apareixen les saques que tenen allà defora amb un parell de talls i tot allò, ple de blat o ordi, cau per terra. Els lladregots segurament són mals d’aglapir, però per comentaris que hem sentit, aquests jovenets no serien mals d’identificar.

Defuncions

No podem acabar sense parlar un poc del temps, tant del temps meteorològic com del temps del veremar i collir ametles. És curiós, però molt poca gent (anàvem a dir ningú) parla de collir ametles, cosa que fa anys, bastants, era el tema més viu. Els joves d'ara no saben què és, això d'anar d'ametles (bé, si qualcú, dels joves, hi va, que no s'enfadi). Del que sí es parla bastant és de la verema, i això que Algaida no és un poble de molta vinya; però es veu que és un tema, això de fer vi, que agrada a molta de gent i, a més a més, és un tema sobre el qual tothom diu la seva, tant si sap de què va, com si no. Un temps la verema començava per Sant Mateu, però ara, ens han dit, a mitjans d'agost ja han vist veremadors fent feina. La por dels vinaters, ara que el raïm ja sembla "salvat", és el temps meteorològic: la gota freda, les pluges, el calabruix,...

Hugh-Kennedy-Bell Farguhar

Va morir dia 2 de juliol
als 56 anys.

Miquel Ramis Miralles

Ens deixà dia 14 de juliol.
Tenia 83 anys.

Maria Barceló Amengual

Va morir dia 28 de juliol
a l'edat de 74 anys.

Bartomeu Tomàs Castelló

Ens deixà dia 12 d'agost
als 73 anys.

Catalina Ribas Ribas

Va morir dia 15 d'agost.
Tenia 86 anys.

Francesc Garau Trobat

Va morir dia 16 d'agost
als 90 anys.

Naixements

Pablo Alexander Morey Bebuk

Fill de Miguel i Mareike.
Va néixer dia 5 de juliol.

Carla Hilaria Hladii

Filla de Ion i Carmen.
Va néixer dia 8 de juliol.

Tupak Alexander Cortez Otabalo

Fill de José Alfredo i Blanca Mariela.
Va néixer dia 15 de juliol.

Miquel Pou Palomina

Fill de Gabriel Àngel i Maria.
Va néixer dia 23 de juliol.

Jaume Mut Llompart

Fill de Jaume i Sebastiana.
Va néixer dia 26 de juliol.

Sheila Sofia Ljungmann Cabral

Filla de Maximiliano i Natalia.
Va néixer dia 1 d'agost.

Gabriel Salas Jiménez

Fill de Gabriel i Ángeles.
Va néixer dia 3 d'agost.

Francisca Fullana García

Filla de Miquel i Sandra.
Va néixer dia 11 d'agost.

Juan José Cortès Gelabert

Fill de Juan José i Antònia.
Va néixer dia 13 d'agost.

Un *fil* és, segons el diccionari: “un cos de forma capil·lar, de longitud indefinida i de diàmetre uniforme d’una matèria qualsevol”, o també: “bri de matèria tèxtil, de fibra o de matèria metàl·lica, que serveix per a diversos usos”. Com per exemple: *fil d’embastar*, que es fa de cotó, és fluixet i serveix només per a embastar la roba, que després s’ha de cosir. *Fil d’empalomar*, que és relativament gruixut, que no s’usa per cosir roba, sinó per a cosir papers, fermapaquets, etc. *Fil de ferro*, *fil d’aram*, *fil de llautó*, són diferents noms de fils metàl·lics. *Fil conductor*, és aquell fil metàl·lic utilitzat com a conductor del corrent elèctric, que és el cas de la fotografia d’avui.

Un *enfilall*, és un conjunt de coses enfilades. Per a cada modalitat, un tipus de fil diferent. Així, *fil de perles*, *fil de tomàtiques*, *fil de botifarrons*, etc.

Filar, és transformar, torçant-la, qualsevol matèria tèxtil en fil.

Refranyer

“**Pel fil es treu el cabdell**”, vol dir que pels efectes d’una cosa se’n dedueix la seva naturalesa.

“**Posar fil a l’agulla**”. Començar una obra o fer-ne els treballs preliminars.

“**Embullar fil**”. Procurar que un assumpte complicat encara es compliqui més.

Cançó

Garrida, vostra hermosura
està dins un carreró.
Vós el voleu teixidor
mestre i un fil l’atura.

Pista

Aquest *enfilall de fils* es troba situat al frontis d’una casa que antigament fou botiga de queviures i tenia, si no ens falla la memòria, una columna metàl·lica just al centre de la dependència. Des que fou rehabilitada aquesta casa, pel que es veu, ha quedat pendent d’amagar tot quant surt a la fotografia. Seria convenient que tots els ajuntaments de Mallorca fessin pressió perquè Gesa i Telefònica acabin per soterrar els fils, tan antiestètics, que pengen a les façanes. Amén.

Solució del mes passat

La reixa que fou protagonista a *es saig* anterior serveix de tancament al corral o jardí de Can Mulet Petit, del carrer dels Cavallers.

Santa Rosalia

Va néixer a Sicília (Palerm) a principis del segle XII i pertanyia a una de les famílies més nobles del país; el seu pare, Sinibald, era descendent de l'emperador Carlemany. Va rebre una educació acurada i conegué la pompa de la cort i els afalacs dels pretendents ja que era d'una gran bellesa. Però, segons un biògraf seu, “la torbació de la cort, les delícies dels poderosos, les pretensions dels ambiciosos amb tots els plaers que el gran món presenta als ulls de la incauta joventut, encara no ofuscada amb les negres ombres de la corrupció, horroritzaven l'innocent cor de la santa donzella”. Per això es retirà a una cova d'una muntanya poblada de feres, que es deia Quisguinia, on es dedicà a la contemplació alimentant-se d'herbes i arrels silvestres, temptada contínuament pel dimoni.

Segons la tradició, més tard va cercar un lloc encara més amagat i tenebrós on intensificà la seva vida de vigílies, dejunis, mortificacions i oracions. No es coneixen detalls de la seva mort, potser de malaltia, perquè ningú va veure el seu cos, tal vegada enterrat pels àngels; el seu cadàver fou descobert cinc-cents anys després i dipositat a la catedral de Palerm. La seva festa se celebra dia 4 de setembre i la tenien per patrona els teixidors de la seda.

Aquest mateix dia celebrem la festa de sant Marí: aquest Marino –el seu nom italià- era picapedrer i es retirà a un lloc solitari per fer oració on construí una petita capella; aviat va tenir seguidors que alçaren humils cases fins a formar un poblat que actualment és la capital de la república independent més petita d'Europa. Pensem que San Marino és un territori (60 km²) més petit que el terme d'Algaida (87 km²) i que la capital és un poc més gran que el nostre poble. Potser, amb aquest exemple, podríem plantejar-nos la creació de la República Independent d'Algaida (i Pina i Randa).

Sant Jaume 2005

Fotografies de
Jerònia Pou

Centre de dia d'Algaida

El passat 19 de juliol, a Algaida, es va signar el conveni entre la Conselleria de Presidència i Esports i l'Ajuntament d'Algaida per a la construcció d'un centre de dia per a persones majors a Algaida. Signaren el conveni la consellera de Presidència i Esports, Maria Rosa Puig Oliver i el batle, Jaume Jaume i Oliver.

Aquest conveni preveu la construcció d'un centre de dia a l'immoble on hi estava ubicada anteriorment la unitat sanitària, amb un pressupost de 863.455,53 €, que inclou la redacció del projecte i la direcció d'obra, el cost de l'obra i de l'equipament. D'acord amb aquest conveni, la conselleria aporta el total del finançament mitjançant el lliurament anual de 45.445,03 € a l'Ajuntament durant un període de dinou anys; per altra part l'Ajuntament haurà d'avançar l'import total i assumir les despeses dels interessos del préstec que ha hagut de realitzar per executar aquesta obra.

Per altra banda, a la sessió que va tenir lloc el passat 28 de juliol, la Junta de Govern Local va aprovar el plec de clàusules administratives i particulars que han de regir el contracte d'aquesta obra mitjançant el concurs per procediment obert. El termini per presentar propostes per a la licitació acaba el 20 de setembre.

Cessió de terrenys a Randa

En aquestes mateixes pàgines, el mes de juliol us informàvem de la cessió gratuïta per part de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears a favor de l'Ajuntament d'Algaida d'una parcel·la situada a Randa per destinar-

la a la creació d'un espai lliure i un aparcament.

En virtut de la Resolució del conseller d'Hisenda, Economia i Innovació per la qual es fa la cessió gratuïta a l'Ajuntament, per una part, i de l'acord de l'Ajuntament Ple pel qual s'accepta la cessió d'acord a les condicions de la Resolució per l'altra; el passat 28 de juliol, el conseller d'Hisenda, Economia i Innovació, Lluís Ramis d'Ayreflor i Cardell, i el batle d'Algaida, Jaume Jaume i Oliver signaren davant el notari l'escriptura de cessió gratuïta.

Per altra part, l'11 d'agost va sortir publicat al BOIB l'acord de l'Ajuntament Ple pel qual es va aprovar la modificació puntual núm. 1 de les Normes Subsidiàries que afecta, concretament, aquesta parcel·la per mor d'un error en la seva situació als plànols gràfics de les NNSS. El termini per presentar alegacions a aquesta modificació acaba el 12 de setembre. Una vegada acabat aquest termini i resoltes les alegacions, si se n'han presentades, pertocarà a l'Ajuntament Ple la seva aprovació provisional abans de l'aprovació definitiva per part de la Comissió Insular d'Urbanisme.

Enllumenat públic de Pina

La Junta de Govern Local que va tenir lloc el 19 de juliol, a proposta de la mesa de contractació, va adjudicar les obres de l'enllumenat públic de Pina a l'empresa *Centro de Montajes, SA*. Aquesta empresa, que va guanyar el concurs, va presentar una baixa de 47.749,92 € amb un termini d'execució de tres mesos a partir de l'acta de replanteig. El pres-

supost final de l'obra és de 355.475,22 €; amb un finançament del 80% del Consell de Mallorca, 30.000 € de la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia i la resta de l'Ajuntament d'Algaida.

A principi del mes de setembre començaran les obres. Des de l'Ajuntament d'Algaida us demanam disculpes per les molèsties que us puguin causar aquestes obres.

Ampliació del cementeri d'Algaida

Altres vegades ja s'ha informat de la intenció que té l'Ajuntament d'ampliar el cementeri d'Algaida. Aquesta és una obra necessària ja que hi ha molts de veïns que han mostrat el seu interès en l'adquisició d'unitats d'enterrament.

L'ampliació serà a la part sud del cementiri. Però abans de redactar el projecte d'ampliació, l'Ajuntament ha volgut adquirir els terrenys situats a la part del migjorn del cementeri, concretament una parcel·la que té una superfície de 1.016 m² que, afegits als terrenys que actualment ja són propietat municipal, tendran una cabuda de 3.138 m² per ser destinats a l'ampliació.

En aquest sentit, a la sessió extraordinària que va tenir lloc el 21 de juliol, l'Ajuntament va acordar per unanimitat l'adquisició de la parcel·la segregada de la núm. 77 del polígon 24, que a les Normes Subsidiàries de Planejament està classificada com a sistema general dins sòl rústic, per un preu total de 6.096,00 €. Les despeses de l'impost sobre transmissions patrimonials, de notaria i de registre són a compte de l'Ajuntament.

Una vegada adquirida la finca, els tècnics redactaran el projecte d'ampliació que determinarà el nombre dels diferents tipus d'unitats d'enterrament, capelles, tombes, nínxols i, també, del seu cost. Redactat el projecte, s'informarà oportunament per saber els interessats en adquirir unitats d'enterrament i determinar la seva viabilitat.

Inauguració del local de les persones majors, a Pina

El passat 3 de juliol i coincidint amb les festes d'estiu de Pina, es va inaugurar el local destinat a les persones majors de Pina, situat a can Lluís. L'acte va comptar amb la presència del batle de Pina, el batle d'Algaida, la resta de membres de la corporació i la Conselleria de Presidència i Esports, Rosa Maria Puig. Igualment assistiren a aquest acte l'anterior batle de Pina, Guillem Fiol, que va iniciar l'expedient d'aquesta obra, i el president de l'Associació de les Persones Majors d'Algaida, Pina i Randa i la seva Junta Directiva.

Durant l'acte, el batle de Pina, Pere Oliver, va lliurar al delegat a Pina de l'Associació, l'amo Gabriel, les claus del local.

Conveni per a la millora dels jardins de la font de Pina

El batle d'Algaida i la presidenta del Consell de Mallorca, Maria Antònia Munar, varen signar el conveni de col·laboració pel qual la institució insular aporta el finançament de la mà d'obra i l'Ajuntament d'Algaida la compra del material per la millora dels jardins de la font de Pina.

Aquesta obra consisteix en la plantació de noves espècies als jardins i en la instal·lació d'un sistema de reg. El cost d'aquest projecte redactat pels tècnics del Consell de Mallorca és de 23.152,27 €, dels quals 11.412,28 € són finançats per l'Ajuntament.

L'inici de l'execució d'aquest projecte està previst que sigui durant aquest mes de setembre.

Pavimentació del carrer del Colomer

A causa del pas de vehicles pesats, el ferm del tram de la carretera de Lluçmajor que passa pel carrer del Colomer es trobava en molt mal estat. A petició de l'Ajuntament d'Algaida, el Consell de Mallorca ha realitzat durant aquest mes d'agost les obres de pavimentació d'aquest carrer.

Visita del Consell Executiu del Consell de Mallorca

El passat 11 de juliol va tenir lloc a la sala de sessions de la Casa de la Vila, la reunió del Consell Executiu del Consell de Mallorca. Durant la seva estada a Algaida, la presidenta M. Antònia Munar va informar de les diferents actuacions que ha dut a terme el Consell dins el terme municipal d'Algaida.

Visita del Conseller de Medi Ambient

El passat 30 de juny ens va visitar el Conseller de Medi Ambient, Jaume Font Barceló, amb motiu de la primera pedra de l'obra de millora de la depuradora de Randa. Aquesta

obra té un pressupost de 322.914,20 € i preveu la instal·lació de nous sistemes de depuració que milloraran el tractament de les aigües residuals de Randa.

Pla estratègic per a la dinamització del municipi d'Algaida

Coincidint amb les festes de sant Jaume, el passat 21 de juliol al casal Pere Capellà, es va presentar el Pla Estratègic, Econòmic i Social per potenciar el municipi d'Algaida.

Aquest pla que té un pressupost de 42.000 €, del qual s'ha sol·licitat el 60% al programa europeu Leader +. I té com objectius principals situar el municipi d'Algaida com una alternativa turística especial, donar suport als agents socials i econòmics del municipi, impulsar la visita als nostres nuclis i llocs d'interès, etc. En definitiva, dinamitzar l'activitat econòmica i social d'Algaida, Pina i Randa.

Reforma circulatòria

El passat 16 d'agost es va implantar la primera fase de la reforma circulatòria que afecta als carrers Pare Pou i Anselm Turmeda, ambdós passen a ser d'un sol sentit. De la implantació de les altres dues fases, us en podeu informar a través del document que ha publicat l'Ajuntament.

Festes locals 2006

A la sessió extraordinària que va tenir lloc el 21 de juliol, l'Ajuntament Ple va acordar per unanimitat la fixació de les festes locals

per a l'any 2006:

Algaida:

Dilluns, 16 de gener, festa de sant Honorat.

Dimarts, 25 de juliol, festa de sant Jaume.

Pina:

Dimarts, 17 de gener, festa de sant Antoni.

Dimarts, 26 de setembre, festa de sant Cosme i sant Damià.

Randa:

Dilluns, 16 de gener, festa de sant Honorat.

Dimarts, 25 de juliol, festa de sant Jaume.

Escola Municipal d'Infants

L'inici del curs escolar 2005–2006 serà la segona setmana de setembre. Durant aquest mes no hi haurà servei de menjador, ja que aquest dies són el període d'adaptació dels infants. El servei de menjador començarà el mes d'octubre.

Escola Municipal de Música

El proper dimecres, 14 de setembre, tindrà lloc al CP Pare Pou la reunió informativa amb els professors de l'escola de música de cara al curs 2005–2006. Al dia següent s'iniciaran les classes.

Homenatge a Víctor Casadesús Castaño

El passat 15 de juliol, la Penya Mallorquinista d'Algaida conjuntament amb l'Ajuntament d'Algaida varen retre un homenatge al jugador algaidí del Reial Mallorca, Víctor Casadesús Castaño.

El consistori va rebre el jugador mallorquinista i la seva família a la sala de sessions de la Casa de la Vila i després la Penya Mallorquinista d'Algaida va organitzar un sopar per celebrar i encoratjar el jove jugador perquè segueixi la seva bona trajectòria futbolística. La temporada passada, Víctor Casadesús va debutar amb el primer equip del Mallorca, a més de guanyar amb la Selecció Espanyola de Futbol Sub-19 el Campionat d'Europa.

El batle d'Algaida, Jaume Jaume, va celebrar poder comptar entre els algaidins amb un jugador del club esportiu més representatiu de les nostres illes i va encoratjar Víctor Casadesús perquè continuï amb aquesta dinàmica, prengui coneixement del que representa i pugui fer feina per als nins i nines d'Algaida, que el consideren com un exemple de superació.

Juntament amb el batle, assistiren a l'acte el regidor d'esports, Francesc Miralles i altres membres del consistori. Per part del RCD Mallorca, assistí el seu president, Vicenç Grande.

Pujada a Lluc a peu des de la Part Forana

La vetlada del 10 a l'11 de setembre se celebrarà la tradicional pujada a Lluc des de la Part Forana que organitzen els Antics Blavets. Igual que els anys anteriors, l'Ajuntament d'Algaida posarà a disposició de tots els que estiguin interessats en pujar a Lluc, bé des d'Algaida o bé des d'Inca, autocars per anar fins a Inca i per tornar des de Lluc.

Els interessats us podeu inscriure a les oficines municipals de la Casa de la Vila.

Excursions previstes

Diumenge

dia 18 de setembre

Anirem de **Cala Mesquida a Cala Matzocs**, passant per **Cala Torta**, utilitzant antics camins de pescadors dels termes de Capdepera i Artà. La caminada en total, entre anar i tornar, i sense comptar les aturades, pot durar unes quatre hores, sempre per vorera de mar. Naturalment, si el temps ho permet, podrem nedar a Cala Torta i als Matzocs. La sortida serà des de la plaça a les 9 hores.

Diumenge

dia 23 d'octubre

Excursió per la península de Formentor, en concret al **Cap de Catalunya** i a **Cala Figuera**. És de dificultat mitjana i comporta, aproximadament, unes quatre hores de caminar en total, sense comptar les aturades.

Banda de Música

Enguany, la Banda d'Algaida va començar a organitzar *El mes musical*, un cicle de concerts, durant la darrera quinzena de juny i la primera de juliol.

La bona rebuda que ha tengut per part de tota la gent que hi assistí, ens omple de satisfacció i ens anima a seguir treballant i començar a pensar en el mes musical de l'any que ve.

Des d'aquí volem donar les gràcies a l'Ajuntament d'Algaida i a Mobles Algaida per la seva col·laboració.

Escacs

Malgrat que els jugadors més forts del Club d'Escacs Algaida no pogueren disputar el Campionat de Mallorca individual, aquest torneig va comptar amb una notable participació algaïdina amb sis escaquistes del nostre club. Mereix destacar l'actuació de Rafael Rodríguez, campió de 2a categoria, amb el consegüent ascens a 1a, així com la de Toni Fullana que aconseguí l'ascens a 2a.

El torneig de Sant Jaume de partides ràpides va comptar amb la participació de 38 jugadors. Es va imposar clarament Pedro Mascaró, que va guanyar totes les partides, un rècord dins el torneig, i això que tenia rivals de categoria com Alejandro Martínez (2n classificat). Jorge Navarrete aconseguí una meritòria 4a plaça. El veterà Tomeu Roig va obtenir el premi al millor local i va demostrar una altra vegada que segueix en bona forma.

Jaume Juan Toledo

Número 57, setembre de 1985

Pel setembre de 1985 *es saig* recordava la festa dels Sants Metges de Pina amb una foto a la portada d'una quarantena de pineres que l'any 45 anaven a escola a ca ses monges; i en Xesc Oliver a la seva secció recollia uns "retalls i pinzellades" del poble amb les alegries i decepcions pel que s'havia aconseguit i el que quedava pendent. Això ens fa pensar que és una llàstima que qualche persona o equip de Pina no s'animi a restablir aquella secció.

L'editorial era molt crític amb el tema de la residència dels vells i les promeses dels polítics; l'únic consol és pensar que si haguessin complit les seves promeses ara potser ja tendríem una residència vella, antiquada i obsoleta. També eren molt durs en els seus judicis sobre aquest i altres assumptes en Calaix Desastre i un Sord.

N'Alexandre Pizà ens donava unes recomanacions obres les cremades solars i el manescal Antoni Munar ens aconsellava respecte a la leishmaniosi; i en Delfí explicava el funcionament de les vitamines i enzims en el cos humà.

Quant a fotos antigues (a més de la portada) en trobam una del quartet format per n'Alberto, n'Oliva, en Mariano i en Rafel cap a l'any 50 i una altra del jardí de can Mulet devers el 30. I pel que fa a gloses, seguien els berenars d'Antoni Pou i una d'un lector no gens conforme amb aquestes "berenades".

A les pàgines centrals en Pere Mulet transcrivía un entre-mès, "El llecenciado Cambises", trobat a una plagueta de l'arxiu de can Mulet; es tracta d'una mostra de teatre popular de finals del XVIII o principis del XIX.

En aquest número s'inicià una secció que tengué una certa continuïtat: "Picadís d'espines", de Biel Florit Ferrer; era una sèrie de pensaments, sentències o aforismes punyents. Només un exemple: "Pobre de l'home que sols aconsegueix fer la felicitat dels seus hereus".

Finalment recordarem que a la xerradeta en Pere Mulet entrevistava en Pep Manila, aleshores –i fins fa ben poc– inventor de l'Ajuntament de Palma. A més de parlar de la seva feina, en Pep recordava els seus estudis i trajectòria professional amb una remembrança agredolça de la infantesa i joventut a l'Algaida de la postguerra.

L'esparreguera de moix o de gat *Asparagus albus* L.

Són poques les plantes mediterrànies que floreixen dins el mesos més calorosos de l'any; l'esparreguera de moix n'és una d'elles.

Etimologia

El nom genèric, *asparagus*, deriva del nom llatí de la planta. El nom específic, *albus*, fa referència al color blanc de les tiges de la planta.

Descripció

Planta de la família de les liliàcies. És una planta perenne (camèfit), rizomatosa, amb un rizoma curt, molt ramificat. Aquest rizoma presenta arrels curtes, cilíndriques. A partir del rizoma s'originen durant els mesos hivernals els turions (espàrrecs), que són bastant gruixuts, de gust una mica amarg. Aquests brots tendres desenvolupen ramificacions i espines a mesura que van creixen, i s'endureixen, de tal manera que es transformen en tiges i branques blanques, molt espinoses, una mica anguloses, flexuoses, estriades o llises. D'aquestes branques i tiges s'originen fascicles de cladodis (falses fulles) de 2-3 cm de longitud, de forma linear, una mica angulosos, llisos i glabres. Els cladodis s'agrupen en fascicles en nombre de 8-12, són caducs a l'estiu i no punxen. Les vertaderes fulles a penes són perceptibles, queden reduïdes a petites esquames membranoses, de forma triangular o triangular-lanceolada, amb un esperó llenyós i espinós a la base.

Les flors es troben disposades en forma de fascicles, en nombre de 6-12. Les flors són de color blanc intens i són petites. Aquestes flors són hermafrodites, presenten un calze amb tres sèpals, una mica soldats a la base, de color blanc. La corol·la és regular, formada per tres pètals lliures, una mica soldats a la base, molt semblants als sèpals, si bé una mica més am-

ples. L'androceu està format per sis estams, que presenten les antereres de color violeta. El gineceu és súper (situat per damunt de la corol·la), format per tres carpels que se sol·den formant un ovari, un estil i un estigma únics. El fruit és una baia petita, verda al principi, vermella mentre madura i negra al final, amb una o dues llavors cadascuna. Les llavors tenen forma arrodonida, o semicircular, i tenen el color negre.

Floreix bàsicament durant els mesos més calorosos de l'any, principalment entre finals d'agost i setembre, si bé es pot allargar fins a l'octubre. Fructifica poc després.

És una planta pròpia de garrigues i màquies, generalment de les més termòfiles, sovint també amb sòls pedregosos.

La seva distribució és Mediterrània occidental. A Balears viu a les dues illes més orientals, és a dir Mallorca i Menorca, on és una espècie comuna. A Algaida la trobam distribuïda sobretot per la meitat més meridional del terme municipal.

Usos tradicionals

La recollida d'espàrrecs, de qualsevol de les tres espècies presents a les illes, és una activitat prou tradicional. El seu consum més habitual és en forma de truites o d'ensalades.

És ben conegut que el consum d'aquest espàrrec provoca un efecte diurètic, és a dir, s'incrementa la producció d'orina. El motiu d'aquest fet no està clar, ja que alguns autors consideren que es deu a la presència d'asparagina i d'algun aminoàcid, mentre que altres consideren que les substàncies presents a l'espàrrec provoquen irritació renal i n'augmenten la producció d'orina. Sigui com sigui segueixi cercant i menjant espàrrecs, que tot junt és molt sa.

Llorenç Gil

...els efectes del desvi

Andreu Tugores
de sa benzinera

Per aquí davant és ben evident que hi passa manco gent i, com és natural, manco clients tenim, els cotxes per l'autovia van molt aviat i com vagin un poc despistats, passen de llarg. No podem dir encara quin percentatge ha minvat, perquè estam al mes d'agost i molta de gent té vacances. Uns clients, que sí hem notat que ara no s'aturen a posar benzina, són els turistes estrangers, perquè no ens veuen i som mals de trobar. Quan obrin altra vegada el trànsit per l'accés de la rotonda on hi havia el pont de Cabrera, on han posat el monument del cossier, suposam que per aquí hi passarà més gent que no ara. I si senyalitzen els serveis de benzinera, restaurants, taller, etc. a la nova carretera, que ja ho hem demanat, encara anirà millor.

Ara un català ha posat benzina i no sé com ha arribat fins aquí. Els qui no fallen són els clients habituals de sempre, gent d'Algaida, de Manacor i de més lluny.

Francisca M. Pizà
de s'hostal

La nova carretera trob que serà positiva, però a nosaltres ens ha perjudicat. Els matins, amb les pastes dolces i salades, és quan hem notat més que han minvat els clients. En canvi a l'hora de dinar i sopar, la gent ens cerca i encara arriben clients habituals ben despistats per la dificultat de trobar-nos. No està senyalitzat adequadament i no ens fan gens de cas, perquè el dia de la inauguració del desdoblament ja ho sol·licitàrem i amb l'Ajuntament també ens hem reunit els restauradors i, de moment, no han fet res i ja ha passat un mes.

Trob que mínimament haurien d'indicar en aquesta sortida: "s'Hostal, cal Dimoni i es Quatre Vents", que som els pioners de la carretera. Ara només posa "restaurants" però just damunt el desviament. Ens haurien de fer més cas perquè som, pràcticament, l'única indústria d'Algaida i la que crea, a la llarga, més llocs de feina dins el poble.

Esteve Vanrell
de cal Dimoni

El més negatiu, per ara, és la manca de senyalització i la gent està molt despistada. El batle ens va convocar i demanàrem que posin indicadors per a la nostra àrea de serveis. Amb el temps, amb la nova carretera crec que guanyarem en seguretat i tranquil·litat; ara passa que no estam avesats a aquestes vies ràpides i, si bades un poc, ja t'has passat. Per arribar aquí la sortida més pràctica és la 21, que condueix a la rotonda vella.

Hem notat un poc de davallada en la clientela que ens ve de la part de Manacor i amb els clients volanders; però no ho hem notat gaire, perquè tenim un nom i uns clients antics molt fidels.

Amb el temps, quan la nova carretera arribi fins a Ciutat i es completi fins a Manacor, crec que quedarà molt còmoda i, a la llarga, tant la gent d'Algaida com els nostres clients notaran una gran millora.

Xesc Vidal
dels Quatre Vents

De moment, la nova carretera no ens ha afectat gran cosa i els clients habituals segueixen venint. Per ventura qualcú altre ho haurà notat més, però aquí no ens podem queixar, ni a Binicomprat tampoc. Si hem notat una lleugera davallada, és a nivell global que ve d'abans del desviament de què parlam i és perquè el poder adquisitiu de la població, en general, també ha minvat.

Jo crec que, a la llarga, la nova carretera, serà beneficiosa per als restauradors d'Algaida, perquè Palma ens cau aprop i ara encara ho serà més; i si oferim bona qualitat i bon servei, els clients no ens poden fugir. Per altra banda, aquest desviament ens haurà permès que la contaminació sonora, els renous, s'han allunyat d'aquí i ara estam més tranquils.

El que falta és que acabin de senyalitzar, amb bons indicadors, tots els serveis que oferim, siguin restaurants, benzinera, mecànic, etc.

M. Fiolet

Margalida Cardell Puigserver *de sa Xigala*

Ja som al mes de setembre i precisament aquest mes es compleix el primer aniversari de la nostra secció, «Ens heu de fer una glosa». En tot aquest any hem procurat ser puntuals a la nostra cita mensual, llevat d'un mes que per problemes informàtics no va ser possible. Hem anat caminant juntament amb els nostres entrevistats, que han estat d'allò més agradable i variats, contant-nos molta part de les seves vides, viscudes gairebé sempre a Algaida i que d'aquesta manera formen part del nostre patrimoni personal algaidí.

I ara començam l'entrevista d'aquest mes.

1. Nom i malnom:

Som na Margalida Cardell Puigserver, de mal nom *de sa Xigala*. El meu pare era en Pere Ramon i la meva mare nom Francisca. Estic casada amb en Llorenç *Bosso* des de fa 46 anys, hem tengut dos fills, na Catalina i en Miquel Ramon que fa mig any ens ha donat el primer nét que nom Miquel Àngel.

2. Infància, jocs, algun mestre:

Vaig néixer al final del carrer dels Cavallers, a la finca de mon pare i ma mare, el 8 de juliol de 1935, així que el mes passat vaig complir 70 anys. Els jocs que tenia a la meva infantesa eren les figuretes, jugar a 'pisso', a 'juli', a botar corda, a 'plantat' o pepes, ... teníem molts de jocs per triar. De l'escola sempre vaig anar a ca les monges fins als 15 anys. De les monges en record Sor Petrònia, Sor Catalina i Sor M. Ignàsia, que m'ensenyava l'oració que vaig dir a l'església el dia de la meva primera comunió. Després als 52 anys vaig estu-

diar el graduat escolar, que per cert em va anar molt bé, vaig recordar perfectament el que m'ensenyaren les monges: els verbs, la regla de tres, el sistema mètric, la regla d'interès, amb l'arrel quadrada em vaig veure embullada, però em vaig fixar que el professor quan li vaig demanar va emprar una calculadora i ja va estar. El català lògicament va ser difícil per mi però al final va anar bé.

3. Joventut:

De la joventut són moltíssimes les coses que us puc contar, les meves ocupacions eren ajudar als meus pares en les tasques que tenien, a part d'aprendre a brodar i cosir. Els divertiments eren anar a passejar i també fèiem comèdies al teatre de l'Acció Catòlica on ara és el casal Pere Capellà. Anècdotes en tenc moltes: una obra era de les monges i jo no ho volia fer de cap manera, al final em varen convèncer, però la que record que més m'agradà fou *La Cenicienta*, el meu paper era el del príncep i ella era na Margalida *Paloni*. Fou un èxit rotund, la representàrem tres vegades i el teatre sempre va estar ben ple que no hi cabien, fins i tot he sabut que unes fotografies d'aquesta obra navegaven per internet... Això era devers l'any 53, jo tenia uns 18 anys.

4. Invent o avançament més important per a la humanitat:

L'invent del llum elèctric.

5. Invent o avançament per vós:

El telèfon mòbil, els electrodomèstics i els cotxes.

6. Persona o personatge actual o històric que sigui més positiu per a la humanitat:

En Thomas Edison, inventor del llum elèctric.

7. Persona o personatge actual o històric que admireu:

No en puc dir un de concret, però si que n'hi ha molts que per la seva vida exemplar els he admirat.

8. El fet passat durant la vostra vida que considereu més important per a la humanitat:

El primer trasplantament de cor, crec que va ser molt important perquè des de llavors quantes vides s'han salvat.

9. El fet més important dins la vostra vida:

El dia que em vaig casar, quan vaig tenir els dos fills i, sobretot ara, el naixement del nostre nét.

10. Amb el temps, digau-nos una cosa que hagueu millorat:

El bon temps que hem viscut m'ha fet millorar en moltes coses, no sé quina he d'especificar perquè n'hi ha moltes: més llibertat d'expressió, tenim unes comoditats que abans no teníem, un nivell de vida confortable, de veritat podem estar molt agraïts.

11. Amb el temps una cosa que hagueu empitjorat:

Crec que sincerament els anys que tenc és el que més m'ha empitjorat, no tenc tanta memòria i mancances personals que abans no tenia.

12. Per qui, històric o actual, posaríeu la mà al foc:

La veritat que per ningú.

13. Amb qui, històric o actual, no aniríeu fins al cantó:

Aquesta pregunta és tan delicada que preferesc no contestar-la.

14. Què faríeu si fóssiu la Presidenta del Govern?

Intentaria unir la gent i no dividir-la i no vull xerrar més perquè podria contar i no ho vull fer.

15. Un defecte vostre:

Que tenc caràcter, dic les coses massa clares i a vegades no va bé, som tal vegada massa franca.

16. Una virtut:

Que som viva, que me conserv bé de salut.

17. Una il·lusió:

Veure créixer el nostre nét, perquè ja som major. Veure'l gran.

18. Una queixa:

Que no m'agrada caminar per les voreres del camí de l'Estació: les pedres estan mal posades, unes surten, unes altres enfonyades i fa molt mal caminar, s'hauria d'arreglar ja que hi camina molta de gent.

19. Una preocupació:

Que no hi hagi guerra, que hi hagi pau, aquesta és la meva gran preocupació.

20. Un consell:

Que s'arregli un poc la circulació del poble, de moment la solució que donaren la veig pitjor que així com estava abans.

21. Un racó d'Algaida que us agradi:

La plaça.

22. Un racó d'Algaida que no us agradi:

El camí que va a la Pau, no és que no m'agradi, és que el terra està tan deteriorat que és necessari que l'arreglin.

23. Una raó per viure a Algaida:

Sempre hi he viscut i m'agrada.

24. Una raó per no viure-hi:

No en tenc cap.

25. Un defecte dels algaidins:

Tots tenim de bo i de no tan bo.

26. Una virtut dels algaidins:

Igual que la pregunta anterior, naturalment, tenim virtuts, hi ha de tot, de bo i de no tan bo.

27. Tria-ne un o una: a) diari de les illes b) una pel·lícula c) una cançó.

El diari que llegesc és el de *Diario de Mallorca*, és el que més m'agrada; de pel·lícules, la que més m'ha quedat és *El baile de las mariposas* i, quant a la cançó, no som gens cantadora, no em surt la veu, no us en puc dir cap.

28. Tria-ne un de dos:

a) Blanc o negre

Blanc

b) Castellà o català
Mallorquí i castellà

c) Camp o ciutat
Ciutat

29. Tria-ne un de tres: Premsa, ràdio o televisió.

Si n'he de triar un diré ràdio, però m'agraden els tres.

30. El mes passat ha estat un mes de manifestacions a Madrid: a) contra la tornada dels papers a Salamanca b) contra la negociació amb ETA c) contra els matrimonis homosexuals. A quina us hauria agradat anar?

A cap de les tres, les respect totalment però no hi aniria, però sí que puc dir que vaig anar a la de l'atemptat de Madrid.

31. Com arreglaríeu el problema del trànsit dins Algaida:

Ho trob molt difícil, mentre no facin una circumval·lació per defora del poble, no sé com es pugui arreglar. Algaida és un poble amb carrers estrets, pocs aparcaments, poques portasses, tal vegada una solució seria implantar ORA i, per descomptat, a plaça cap cotxe aparcad.

32. Què us suggereix la paraula terrorisme?

Em posa nerviosa i em fa molta por, no tenc paraules adequades davant aquest desastre.

33. Si heu sentit l'expressió "anar coa baixa" què vol dir?

Estar amb baixa moral, una persona deprimida, amb poca il·lusió, amb preocupacions, poques ganes de riure, això crec que vol dir.

34. Si poguéssiu fer un únic miracle (no personal) què faríeu?

Que hi hagués pau pertot, aquesta pau tan desitjada, sense cap dubte, quin miracle que seria, tant de bo es pogués realitzar.

35. Què us hauria agradat que us haguéssim demanat?

M'heu demanat tantes coses...

36. A qui us agradaria que féssim aquestes preguntes el mes que ve:

A na Jerònia Perota.

37. Per acabar ens heu de fer una glosa:

A Algaida tenim *es saig*
que és bo i fa cultura
tenim Pina, la Pau, Randa i Cura
que és guapo per la seva altura
durant tot el mes de maig.

Hem fet una xerrada
de sa vida passada
de dolça i de salada
moments bons i moments dolents
i podem estar contents
en sa que mos ha tocada.

Aquestes dues gloses les ha compostes en Llorenç, l'home de na Margalida, que durant l'entrevista ha gaudit juntament amb nosaltres de la xerrada.

Gràcies i enhorabona i que tenguem tots pau i salut.

**Margalida Fornereta
Miquel Molleta**

Una passejada, dues estampes...

«Sí senyor! Re-sí senyor! Recontra-sí senyor! No es preocupe, senyor! Vostè és un senyor! No em fa mal el senyor! Endavant, senyor!...»

Però de tant en tant el bou de Son Munar es rebel·la contra els seus amos i, posant-hi totes les parts del cos, incloses les banyes, ens fa arribar el seu missatge contestatari. Fins que la realitat s'imposa, bou. Ara, ja netejat de cos, que no de pensament, si els cotxes returassin un moment la seva carrera, se'n temerien que al bou, mentre recita el *Sí senyor* d'Ovidi Montllor, li cau una llagrimeta.

Miquel Serra

Una lluna amb forma de pizza

L'any 1610, un home que es feia dir Galileu Galilei va construir un artefacte format per algunes lents que permetien veure coses que estaven relativament allunyades. Gràcies a aquesta “ullera astronòmica”, va poder observar el cel durant la nit, amb uns ulls que mai no havia utilitzat abans ningú. La multitud d'astres i els nombrosos esdeveniments que es produeixen al nostre cel, ja no tenien secrets. En aquest moment havia aparegut el primer telescopi!

D'aquesta manera va observar amb detall la nostra lluna, les fases de Venus durant el seu recorregut entorn al sol, els anells de Saturn, les taques de la nostra estrella (investigades encara a l'actualitat)... però sobretot, va ser l'encarregat de descobrir les quatre llunes més grans del major planeta del sistema solar, Júpiter.

Si ara avançam una mica més cap al nostre temps, concretament a meitats del segle XX, una qüestió inquietava els científics: si el nostre planeta era l'únic que estava actiu en tot el sistema solar, ja que fins aleshores, tots els cossos descoberts eren inerts, sense activitats sísmiques important, ni moviments de terra que modelen els paisatges.

Doncs, la resposta va arribar a la dècada dels 60, quan es realitzaren des de la terra un caramull d'anàlisis electroscòpiques dels satèl·lits descoberts per Galileu, que revelaren una absència d'aigua a la lluna que orbita més a prop de Júpiter, l'anomenada Io. Aquest fet va desconcertar bastant els astrònoms, ja que en aquests anys es pensava que aquestes quatre llunes s'havien format a partir de la mescla d'aigua gelada i material rocós. I d'aquesta manera, gràcies a la sonda Voyager 1, que a finals del 1978 va passar per Júpiter, ens va fer arribar unes imatges inquietants, on es veia un punt brillant a l'horitzó d'Io. Al prin-

cipi va semblar que es tractava d'una estrella, però va resultar ser una erupció volcànica, que llançava material a 270 quilòmetres d'alçada! Aquest fou el primer exemple d'un volcà actiu fora de la Terra.

Només amb les dades dels Voyager es varen localitzar més de 200 volcans majors de 20 quilòmetres de grandària cadascun! Aquesta és una xifra extraordinària, si tenim en compte que a la Terra només hi ha 15 volcans amb aquestes dimensions.

Alguns d'aquests volcans poden mesurar fins a 10 quilòmetres d'alçada, a més de llançar pols i gas a velocitats de mil metres per segon! Vendrien a ser guèisers gegants a escala planetària, que expulsen l'interior de la lluna a la seva pròpia superfície i a l'espai.

Les formacions volcàniques apareixen com a punts negres dins un fons de tons groguencs, taronges i blancs, que varen impulsar alguns investigadors a qualificar la lluna Io com: “un món amb aparença de pizza, però amb olor d'ous podrits”. El referit a l'olor, és per morde les grandioses quantitats de sofre, que en aparença, explicarien tot el vulcanisme d'aquest món. I he dit en aparença, perquè al nostre planeta la majoria de les erupcions volcàniques són de silicats i, per altra banda, hi ha moltes raons per suposar que el vulcanisme d'Io està basat en el sofre, ja que els sulfurs són molt abundants en el sistema solar i les anàlisis espectroscòpiques que s'han fet, revelen que sobretot sol estar present mitjançant el compost de diòxid de sofre tant a la superfície d'aquesta lluna, com a la petita atmosfera que té (però en aquest cas en forma de gas).

Les dades climàtiques dels Voyager situaven entre 300 i 600° C la temperatura màxima d'Io, el que significa que en ser tan “baixes”, només poden ser compatibles amb vulcanis-

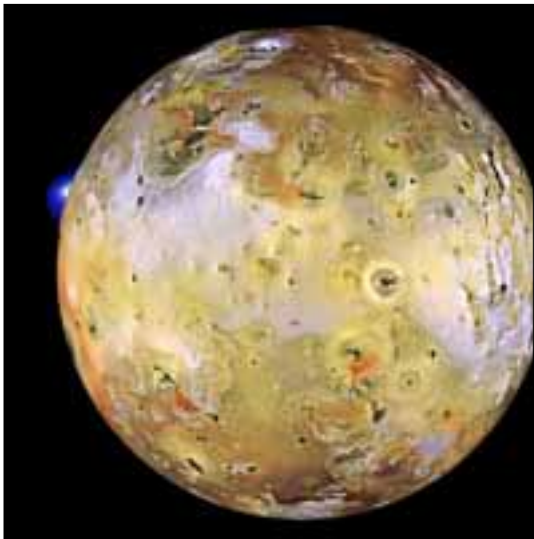
Fa 300 anys...

me de sofre a diferència del típic terrestre (de silicats), que necessita temperatures superiors als 1000° C. Així doncs, els diferents tons de colors de la superfície, tant groc, taronja, marró o blanc, correspondrien a diferents estats de temperatura d'aquest sofre que cobreix Io.

Malgrat tot, fa uns anys que vàrem obtenir dades noves sobre alguns dels volcans no estudiats abans, els quals ens sorprengueren amb unes temperatures pròximes als 1800° C i, per això, actualment s'accepta la idea que Io, a més de sulfurs, també té silicats, encara que no s'han aclarit les quantitats.

Els científics pensen que la superfície d'Io es regenera globalment entre un mil·límetre i un centímetre anualment, fet que implicaria que aquesta lluna crea un volum de lava de 500 quilòmetres cúbics cada any. Aquest és un valor cent vegades superior al de la Terra! Per això, el millor serà llevar-nos qualsevol somni de conquerir Io i limitar-nos a observar les seves curiositats.

Fotografia de la lluna Io on pot veure's un volcà, llançant material a més de 200 km d'altura.

Pel *Llibre de consells* del nostre Ajuntament, sabem que l'any 1705 va ser d'una anyada molt dolenta, com ho havien estat els anys anteriors. S'havia hagut de comprar blat per repartir als particulars a fi que poguessin menjar i sembrar per valor de 1676 lliures; havien anat rebaixant aquesta quantitat, però a finals d'any el deute encara era considerable. Per això s'acorda donar “ple poder i sindicat aloshonos jurats de pendra diner an el menor for que troberan per apagar las ditas sisentas setanta lliures o veura lo que se deu de dits grans i per aquexos puguen obligar la pnt. Vila i singulars de ella...”

També ens assabentam “que Gll. Ribas nott. demane que en tot sie franch conforma enseña per tanir dotze infants i te la major part de bens dins el pnt. terma”; demana exempció de pagar impostos i talles “tant quant viurà”. No es pren cap decisió i es deixa l'assumptes “per altre consell”.

I pel *Llibre de comptes* del mateix any sabem que es pagaren “a Juan Cardell fundidor 8 ll. 9 s. Y son per aver tornat fer la campana petita y aver affegit metall”. Hi ha també una despesa a “Bartt. Mulet pel port de la campana petita” des de Lluçmajor.

Aquest mateix any es pagaren a Bernat Oliver fuster “2 ll. 18 s. Per un altar de fust per la Mare de deu de agost mes 3 ll. Per tres fanals nous ala isglesia y altres adobs que tot fa dita suma ab un poll per una scala de la Isglesia”.

Finalment, aquest mateix any es pagaren 8 sous a Maria Anna Castillo, muller de l'oficial, “per aver portat un miño alo ospital”. Això pot semblar estrany, però és normal en aquesta època trobar molts anys qualque nin abandonat o que els seus pares no se'n podien fer càrrec i era entregat a l'hospital, a la inclusa. Normalment s'hi refereixen com “un minyó fill de sos pares”.

Pere Mulet

Baula 16

Ressucita la baula!!!! Quins barruts que som, no trobau?? Després d'hivernar durant quatre mesos, ja no tenim excuses... perquè s'han acabat els exàmens, les classes, hem descansat tot l'estiu... i a la fi ens hem tornat a posar les piles... i és que ja complim dos anys de xerradetes!!! És una data important com per deixar-ho passar... i així, volem aprofitar per demanar disculpes per tots els mesos que us hem deixat fora Baules... Venga, per anar entrant en gana, començam amb el plat d'aquest mes... en Juanjo!

Nom i malnom (si en tens i vols que t'hi coneguim).

Som en Juan José Sánchez i em diuen "es Xico".

Edat i signe de l'horòscop.

Tenc 25 anys i som Verge.

Conta'ns una miqueta què fas, a què et dediques?

Des dels 16 anys faig feina. Vaig començar fent de picapedrer a un parell d'empreses i ho vaig fer durant sis o set anys. Després vaig dur el Pub de Can Esteve, però també vaig estar al bar una temporadeta. Llavors em varen fer una oferta per anar a Montuïri, al Dau, i hi vaig estar devers mig any. Ara estic a l'atur; m'agradaria muntar una empresa, però ara per ara crec que em convé més mirar d'estudiar per treure'm el carnet de camió.

Darrer llibre que has llegit?

Maverich de... uffff no me'n record de qui és!? (Bé... per un pic no passa res... paciència!)

Recomana'n un que t'hagi agradat.

Mmmm... és que no he llegit molt mai... però aquest mateix per exemple em va agradar bastant.

Darrer CD que has comprat?

Els compr pirates!! Però el darrer va ser el de Juanes, el nou, però no sé quin nom té!! (el segon també te'l passam... però a partir d'ara...)

Recomana'n un.

En Mark Anthony m'agrada molt i el darrer és molt bo, però tampoc sé com es diu! (Caa!! Ara ja són tres i qui fa tres... ase és! Aquest al·lot!! No se'n recorda de res!!)

Darrera pel·lícula que has vist?

Mmm... Aquella de n'Orlando Bloom... *El Reino de los Cielos*, però no em va agradar gens!! Em vaig dormir i tot!!!

Quina t'ha agradat més?

Nothin Hill, per exemple, o *Braveheart*, *Bailando con lobos*...

Programa de televisió preferit?

No n'hi ha cap que m'agradi... però si n'hagués de mirar qualcun, seria el d'en Buenafuente! (aquest programa té un "exitasso"!!)

Quina era la sèrie de dibuixos animats que t'agradava més?

En *Dartañan*!! O també en *Lucky Luke*!!! (“Mosquetero” o “pistolero”... la cosa va de lluites!)

Quin tema actual et preocupa més?

El terrorisme, però em preocupa més que no venguin per aquí... que estam molt bé així!!

Quin moment històric t'hauria agradat viure? Per què?

A mi m'hauria agradat viure en el temps dels “pistoleros”, a pegar trons!!! (ja hi tornam a ser amb els “pistoleros”... el ficam dins el “Western Park”, i que hi quedi fins que se n'afarti!!) ...m'agraden molt perquè feien el que volien i s'havien de guanyar més la vida... havien de treballar més... no com ara que tenim més avantatges.

Persona o personatges que admiris? Per què?

En Xavier Sardà!! Perquè m'agrada així com maneja la gent, com duu les coses i com s'organitza.

Acaba la frase:**Si no existís la Play Station...**

...jugaria a bolles!!!

Comença la frase:

Em pegaria una bufetada i...
...no agafaria el cotxe pus mai més!!

Un animal.

Un ca!!

Una mania.

Mossegar-me les ungles.

Un defecte.

Som un poc “creuat de cables”, qualche dia...

Una virtut.

Som feiner!!

No podries estar un dia sense...

...la meva germana petita! (Segur que sí que

n'has passat qualche dia, eh? Ens pareix que podries haver dit altres coses, he, he!)

Fes un pla per a dissabte horabaixa

Agafar el cotxe i anar-te'n a la reserva del puig de Galatzó, on hi ha molts animals amollats, un càmping... és un lloc preciós amb bons paisatges, per passar-hi l'horabaixa. (Ui!! Aquesta proposta és novetat!! I a més pegam ben enfora!!!)

Una il·lusió.

Tenir molts doblers!!!

Una queixa.

Que els polítics sempre fan el que els dona la gana!

Tria una de:**rosses o morenes**

Rosses i morenes!!!

dolç o salat

Dolç.

lletres o ciències

Ciències.

diari o ràdio

Diari (Oh! El primer que vol diaris!)

blanc o negre

Blanc.

circumval·lació o trànsit per dins el poble

Circumval·lació.

whisky o ginebra.

Whisky.

cotxe o a peu.

Cotxe.

Travessaries el carrer:**per topar-te amb...**

...l'amor de la meva vida!! (és que si no el travessaves, et podríem renyar bé!!)

per no topar-te amb...

...amb en Bin Laden!!

Si fossis:

una dona...

...per posar-me vestidets! Anar de compres!

el rector d'Algaida...

Uff!!! No ho sé... faria les misses com als Estats Units, cantant...

el rei d'una illa...

Uh! Si tengués una illa per jo... tendria infinitat de dones!!

Un racó d'Algaida que t'agradi.

La Pau!! Encara que enguany no hi vaig anar! Dormia...

Un racó que no t'agradi.

El meu carrer... que sempre està ple de pa-pers!!! I tots entren dins el meu portal!! Es forma com un remolí i tots van a parar allà mateix!!

Una raó per:

viure a Algaida...

...Simplement perquè estic molt bé aquí i hi ha bona gent... no tenc perquè canviar!

no viure a Algaida...

...Que aviat serem un poble dormitori, i amb tot el que s'està construint aquí, aviat tot serà gent que no coneixerem i ja no serà tant ambient de poble... serà com Lluçmajor... que és oiós! (Massa raó tens!!!)

La gent d'Algaida és...

La gent amb la que jo em faig és divertida, alegre, simpàtica,... (i infinitat d'adjectius pre-ciosos i sempre positius!! Pilota... he, he!)

Fins quan fas comptes viure a ca teva?

És que ara mateix no hi visc! He anat una temporada a ca el meu oncle... però d'independitzar-me encara no tenc cap projecte seriós...

Ordena (de més a menys important): doblers, salut, feina, amor, poder.

Salut, amor, poder, doblers i feina. (I diu que és feiner!! I posa la feina al final!!)

Què et preocupa més (de més a menys): atur, inseguretat ciutadana, sida, droga, accidents de circulació ?

Sida, droga, accidents de circulació, inseguretat ciutadana i atur. (Ara sí! Deixa l'atur el darrer!!)

Ens sabries dir quins són els hostals algaidins que hi havia i hi ha a l'antiga carretera de Manacor?

Hi ha l'Hostal de Can Guillem, però no sé com li diuen (Bé, te'l perdonam... li diuen l'Hostal d'en Tugores) ...Dels altres no en sé cap... la Talaieta no ho és... ni les Regates... Can Mateu? (Molt bé!! Ja en van dos!! I per aquí a prop n'hi ha un altre...) Sí! La casa del costat d'en Rafel de la Peugeot, que té uns pilars a l'entrada... (Aquí mateix! A aquest li deien l'Hostal d'en Gi! Ànim! Te'n queden tres més! A un d'aquests, hi han fet molts negocis...) Can Fideu!! (Perfecte!! Ara en queden dos de més difícils... un està a prop d'aquest darrer i l'altre el varen esfondrar per fer-hi una fàbrica que ja està tancada...) No ho sé... (Idò són: el primer, l'Hostal de Can Brusca, i l'altre estava on és ara Bonisa i es deia Hostal de Can Carut. Ara ja no tens excusa! Ja ho sabràs per al pròxim pic!)

Què més t'hauria agradat que t'haguéssim demanat?

Jo crec que està completa!

De qui t'agradaria saber aquestes coses per entrevistar-lo el següent mes?

De la becària, na Magdalena. Per res en concret, no ho havia pensat, però ara ha estat la primera persona que he vist... i li ha tocat!

Vols afegir qualque cosa?

Res.

Au idò! El sopar ja és cuit... tothom a taula! Ja hem enllestit aquest mes! Esperam que hagueu quedat ben satisfets i amb bon gust de boca... Ja podeu anar fent el raconet per al mes que ve! Gràcies per la vostra paciència!!!

M. Magdalena Molleta

Guillem Fiolet

Esplai Burot

**Campament
a la Casa
de Colònies
Sant Ramon
de Penyafort del
port de Sòller**

EL MALSON D'UNA NIT D'ESTIU

Tot va començar amb un humil sopar: pollastre precuinat "Pimpollo". Just després em pegaren unes cagarrines i marejos. Vaig agafar la motxilla (des que hi ha tants robatoris m'enduc a sobre tot el que tenc de valor) i vaig sortir corrents del restaurant. Just allà davant vaig veure que na Cirer inaugurava una estació de metro i m'hi vaig dirigir: no em veia amb cor d'arribar a ca meva a peu sense cagar-me a sobre. Però va resultar que només inaugurava l'estació, el metro encara no l'havien començat. Ai caram! Bé, supòs que per qualche cosa s'ha de començar. La qüestió és que em vaig desesperar. Qui em salvaria de tot allò?

Llavors vaig sentir algú que m'ordenava que m'aturàs. Em vaig girar i vaig veure una colla de personatges amb cara de pocs amics que m'apuntaven amb unes enormes pistoles i vaig arrencar a córrer altra vegada per fugir d'aquells gàngsters (perquè havien de ser gàngsters, per molt que cridassin no sé què de Scotland Yard) que em volien robar en plena estació de no-res. En girar la cantonada em vaig trobar una manifestació de bisbes que protestaven contra els HEA (Homosexuals Etarres Antitransvassament, segons sembla una espècie de dimonis separatistes i insolidaris que troben empara en tots els partits polítics menys el PP), i em vaig quedar astorat. Una bala que em fregà el cap em va fer recordar de cop que em perseguïen i vaig reprendre la boja cursa esquivant bales. Qui em podia salvar de tot allò?

Entre la multitud de gent, vaig reconèixer el president del Consell General del Poder Judicial i també del Tribunal Suprem, tota una personalitat que de segur que impartiria justícia. Vaig esbossar un somriure de salvació, quan el sent que diu als gàngsters que em persegueixen: Disparau a matar! Ai cony. No tenc més remei que continuar la meva fugida. En tombar una altra cantonada, a més d'esquivar bales, he d'esquivar camions, pales i altres màquines que graten la terra, arrabassen arbres i asfalten arreu mentre un immigrant m'indica amb un senyal que em toca fer un stop. Qui em pot salvar de tot això?

Aleshores veig la llum i m'hi dirigesc a tota velocitat. Els meus perseguidors són ràpids i tenaços, però ja hi som just a tocar. Una darrera mirada enrere em permet comprovar que se m'acosten perillosament aquells gàngsters muntats en pales excavadores, aguantant una pancarta que proclama "Para ser francos, con Aznar se vivia mejor" i llançant-me pollastres enverinats. Però no hi són a temps, els he guanyat i a la fi estic a recer de qualsevol mal, ja he trobat qui em salvarà: acab d'entrat en les dependències de la caserna de la Guàrdia Civil de Roquetes. Ai las!

Víctor

Com cada estiu, ja han tornat a passar les nostres festes, les festes de sant Jaume.

Una vegada més, els algaidins hem demostrat que ens agrada la festa i que intentam viure-la al màxim i gaudim tant de les tradicions que ens identifiquen com a poble, com dels actes més moderns i novedosos. Aquests darrers, s'entén que és precisament aquesta novetat el que els fa més atractius; en canvi, les ancestrals ja són part de cada un de nosaltres, com a individus i com a poble.

És exactament per això que em dol moltíssim el fet que hi hagi certes persones que actuen de manera tan desafortunada, ignorant i poc respectuosa cap a allò que més ens defineix i ens enorgulleix: els cossiers i el dimoni.

Voldria animar els joves que actualment representen aquestes figures i fer-los saber que som molts els qui, individualment, també ens sentírem tan maltractats com el dimoni.

Visca els cossiers, visca el dimoni,...., i qui no vol ball que no vagi a l'era!!!!

Una algaidina

Ens han fet arribar una glosa en recordança de **Miquel Oliver Mir**, un dels algaidins assassinats durant la Guerra Civil. Perquè els lectors d' **es saig**, especialment els més joves, tenguin més informació sobre la persona objecte d'aquest senzill homenatge, reproduïm la glosa i també, amb petites modificacions, el que sobre ell va escriure en **Llorenç Capellà** al *Diccionari Vermell* (Editorial Moll. Palma, 1989). I no hi és de més recordar que al llibre *Memòria. Als republicans víctimes de la repressió feixista a Algaida durant la guerra civil de 1936*, de **Rafel Antich Servera** (Ajuntament d'Algaida, 1993), s'hi pot trobar més documentació sobre les persones objectes de l'estudi, tal com posa de manifest de forma molt clara el subtítol del llibre.

**RECORD D'UN SOCIALISTA
AFUSELLAT EL 18/8/1936,
EN MIQUEL DE SA TALAIETA**

Li deien En Talaieta. Tenia trenta-tres anys i va pertànyer a les Joventuts Socialistes Unificades. Treia marès, un ofici dur, tot i que havia patit una malaltia greu. Una malaltia estranya. En Miquel Talaieta va viure cinc anys sota una figuera, apartat de tothom, perquè patia possiblement una malaltia contagiosa. A Algaida, encara, perviu el record de l'home lluitant contra la seva soledat a fora vila. Ningú no esperava que guarís, petita taca sobre el paper del paisatge. Però estranyament va recobrar la salut i retornà al poble. Retornà gairebé perquè l'assassinassin, ell que s'havia aferat a la vida amb voluntat d'acer. El setze d'agost del trenta-sis el detingueren i més tard se l'emportaren a afusellar a Son Coletes (Manacor), juntament amb vuit algaidins més.

LLIBERTAT

Ell somiava llibertat
I alleugerir la jornada
I va morir agreujat
Quan l'estel més blanc guaitava.

Va mancabar sense por
Pensant amb dues fulletes
De les branques del seu cor
Que deixava petitetes.

El bon amic de l'arada,
El camperol ben plantat,
Company de la llibertat
I de l'espiga daurada.

Algaidí assassinat
És punt daurat de la Història
I estarà dins la memòria
De tot benaventurat.

L'home de més noble entranya
Va badallar ben fermat,
Va morir afusellat
Entre crits d'"ARRIBA ESPANYA".

Catalina Oliver Amengual

Vint-i-cinc vint-i-cincs!

Sí, amigues i amics, aixequem les copes plenes d'aquell bon cava i brindem pel **Molí d'en Xina**, per en Víctor Andreu, per aquests vint-i-cinc anys de treball, coneixement i reflexió que hem viscut davall les seves voltes, davant qualsevol suport, un pinzell a la mà, un tros d'argila o una planxa preparada per al tòrcul.

Brindem perquè durant vint-i-cinc anys les portes del Molí han estat obertes: salut i bons temps per a aquest centre i per a totes les persones que l'han fet possible.

El passat 25 de juliol ho celebràrem un grup de persones d'Algaida (a la fotografia només en surten una petita part) amb una mostra, reconeixement de tota aquesta feina ben feta. Gràcies.

Elisenda, del carrer del Sol

Fotografia de Jaume Vives

Una xerradeta amb...

Per a aquesta temporada, amb quants equips comptau?

Hi ha set categories de jugadors: alevins, benjamins, infantils, cadets, juvenils, amateurs, que estan a primera regional, i l'equip femení.

Cada equip ha d'estar integrat per un mínim de 16 jugadors i un màxim de 22. En alguna categoria, com la de cadets, el curs passat, tenguérem dificultats per formar-ne, per manca de jugadors, així alguns jugadors anaren a jugar amb l'equip d'un altre poble. La nostra intenció és formar equips a totes i cadascuna de les categories, per això, aprofit per animar tots els nins i nines a venir a jugar amb nosaltres. M'agradaria molt que l'equip femení funcionàs i anàs endavant i particularment m'hauria agradat formar-hi part com a jugadora.

Enguany, també el club va dur el bar de la revetla de Sant Jaume. Com va anar?

Tenint en compte que la revetla era en diumenge i que l'endemà no era festa pertot, que molta gent acabats els focs se'n va anar i que la nit no va ser molt calorosa, la recaptació va ser rentable, no va ser com fa dos anys, que molt gènere es va acabar, però va anar bé.

I tu com vas viure la festa des de darrera la barra del bar? Molt cansada?

Va ser una "disfrutada" grossa, va ser una experiència nova, molt agradable i molt positiva. Em vaig sentir molt bé amb tots pel "bon rollo" que dúiem. M'ho vaig passar d'allò més bé preparant combinats i podent atendre la gent.

No, no me vaig cansar, ja ho diuen que quan fas feina de gust no et canses. Quan van venir a rellevar-me, encara vaig continuar una estona més, de tan bé que m'ho passava. L'any que ve una altra vegada!

Fins ara hem parlat del motiu que ens ha mogut a fer la entrevista, però no puc estar d'abordar un altre aspecte en el qual na Maciana també ha estat innovadora. Quin càrrec ocupes relacionat amb el món de la justícia local?

Des de fa dos anys som la jutgessa de pau substituïda, i sí, també he estat la primera dona jutgessa a Algaida.

Quina de totes les tasques de jutgessa és la que més t'agrada fer?

Bàsicament només cas, celebr noces civils i m'agrada molt. Com en el cas anterior, la meva feina de perruquera em facilita aquesta activitat. La cerimònia no dura més de deu minuts i puc deixar les clientes sota l'eixugador o amb el tint posat i anar corrents a casar els nuvis; ells feliços i jo torn per seguir amb la meva feina.

Què penses dels matrimonis entre homosexuals?

Que cada persona és lliure d'actuar segons el que pensa sense molestar els altres. Ho respect tot i em pareix bé. No tendria cap inconvenient en celebrar un enllaç entre dos homes o dues dones, fins i tot m'agradaria.

Per acabar, ens podries parlar de quines altres activitats fas?

M'agraden les teràpies orientals i faig ioga i tai-txi, les quals recoman. També vaig a classes de ball de bot i de saló. Aquest hivern, si és possible, m'agradaria anar a cant coral.

Després d'una hora assegudes xerrant, ja no podia estar més aturada i m'ha proposat anar a fer una volta amb bicicleta, que ha estat molt gratificant, i he comprovat que na Maciana és una dona activa, vital, moderna, dinàmica, simpàtica i molt sociable.

Ja només em resta desitjar-li sort molta de sort en aquesta nova aventura esportiva que comença, així com en tots els altres aspectes de la vida.

Catalina Martorell

Maciana Ramis Oliver

Si us dic que l'entrevistada d'aquest mes és na Maciana, la perruquera, més coneguda pel sobrenom de *Masi*, pensareu que la xerradeta girarà entorn d'estils, modes i tendències dels cabells a Algaida. Idò no, el motiu que ens mou avui és que na Maciana ha entrat a formar part de la junta directiva del Club Esportiu d'Algaida en qualitat de vicepresidenta. Per primera vegada hi ha dones a la junta directiva i una amb el càrrec de vicepresidenta, fet que celebrem molt gratament. La més sincera enhorabona.

Maciana, com va ser que t'animares a entrar a la directiva del Club Esportiu d'Algaida?

En Sebastià de Gràcia, un dia que va venir a tallar-se els cabells, em va dir que ell es presentava com a president del club i que li agradaria que entrassin dones dins la directiva. Em va manifestar la intenció d'introduir-hi dones, ja que les dones podíem aportar una visió diferent i que segur que seria enriquidora. Seguïrem xerrant, em va animar i em va proposar a presentar-me com vicepresidenta.

A més de tu hi ha altres dones dins l'actual directiva?

Sí, som cinc dones. Hi ha na Laura Miralles, na Conxa Garcia, na Petra Juan i na Francisca Tomàs que són vocals. Cadascuna fa una bona feina.

Ens pots fer cinc cèntims de l'organigrama?

Formen la junta directiva unes trenta persones, amb un president que és en Sebastià Amengual de Gràcia, tres vicepresidents i tots els altres vocals. Estam organitzats per àrees de treball, quatre àrees: d'instal·lacions i material, on hi col·laboren totes les dones vocals; de relacions socials, l'àrea esportiva i l'àrea econòmica.

En què consisteix la teva tasca dins el club i com ho pots compaginar amb la teva feina a la perruqueria?

Precisament, gràcies al tipus de feina que tenc i que la faig dins el mateix poble, ho puc compaginar molt bé. La meva tasca està relacionada amb l'àrea de relacions socials. Som fàcilment localitzable, em poden trobar quasi sempre i serveix d'enllaç entre la gent i la directiva, recull problemes, suggeriments i propostes que transmet a la junta. També col·laboro fent propaganda per a la captació de nous socis, així com repartint els carnets. Des d'aquí us convida a fer-vos socis del Club Esportiu Algaida.

